

PASSAT

NOTÍCIES directes Índia

Fr. Carlton es va trencar el braç en un accident de moto. Afortunadament, ja està recuperat!

KARLTON & FEDE

Deepti, activista pels drets de les dones, es recupera després d'un fort tractament.

DEEPTI & FEDE&ANA

FUTUR

24 D'ABRIL. Dia del llibre
Garrick se'n va a l'Índia. Encara no està a l'estanteria de tots els teus amics? Per només 6€ aquest Sant Jordi.

24 ABRIL. MAHAD.
Gran inauguració del nou internat. Tots els membres i amics d'ADA esteu convidats. Si per aquestes dates visites l'Índia, no t'ho perdís!

ÍNDIA ES RESISTEIX ALS CULTIUS MG

Resum del reportatge publicat per l'agència nord-americana Associated Press (AP) el 16 de febrer de 2010. L'autora de l'article original és Erika Kinetz, que va comptar amb la col·laboració d'altres redactors d'AP: David Mercer, des de Champaign (EUA); Colleen Barry, des de Milà (Itàlia), i Anna Mathews des de Kerala (Índia).

Des que, fa una dècada, el tomàquet *Flavr Savr* es va introduir als Estats Units, els aliments Modificats Genèticament (MG) s'han convertit en un fet de la vida americana. En canvi, a l'Índia el debat tot just comença. A mitjans de febrer, l'Índia va suspendre el llançament comercial de la primera albergínia MG, l'albergínia Bt. Es tractava del primer aliment MG que s'havia d'introduir al país asiàtic. El ministre de medi ambient, Jairam Ramesh va al·legar que, donada la manca de consens en la comunitat científica i la forta oposició de l'opinió pública, calen més estudis per garantir la seguretat dels consumidors.

Són molts els que consideren a l'Índia que introduir aquesta albergínia –que conté un gen que és propietat de Monsanto Co– també significa adoptar una agricultura empresarial i entregar el control del subministrament dels aliments del país a una gran empresa estrangera. Això podria tenir conseqüències desastroses per als cent milions de famílies de petits camperols. Ara bé, també és cert que l'Índia, que segons l'ONU superarà la Xina

el 2030 per convertir-se en el país més poblat del món, s'enfronta al problema de com alimentar la seva població. Ara s'està treballant en molts altres cultius d'aliments transgènics, també de productes bàsics com l'arròs.

Els defensors al·leguen que això permetria augmentar el rendiment de les collites i regularitzar l'oferta d'aliments. Segons l'OMS, el 21% dels indis no té un àpat diari suficient i el 46% dels infants està per sota del pes aconsellable. Malgrat la imatge d'alta tecnologia que en tenim, l'Índia continua sent un país d'agricultors petits i majoritàriament pobres. Al menys el 45% de la població depèn de l'agricultura per a la subsistència. El destí dels petits agricultors està en el centre del debat sobre la introducció d'aliments GM, i en concret de l'albergínia.

L'Índia continua molt dividida respecte del llegat del cotó Bt, l'únic transgènic que actualment es cultiva amb finalitats comercials al país. Les llavors de cotó GM han augmentat la productivitat, però són més cares que les tradicionals i han deixat alguns agricultors profundament endeutats.

BUTLLETÍ núm. 20

1r TRIMESTRE 2010

Més informació i notícies al nostre web
www.adivasis.org

ADA
Fundació per al
Desenvolupament
dels Adivasis

MULTICULTURALISME INDI, LES CASTES MÉS BAIXES I ELS ADIVASIS A L'ÍNDIA

A *El Atlas Geopolítico 2010*, publicat per *Le Monde Diplomatique*, hi ha un article titulat *Multiculturalismo al estilo indio*. Comença fent un mirador enrera, al període 1989 - 2004, durant el qual el partit nacionalista hindú, Bharatya Janat Party (BJP, Partit del Poble Indi), va mantenir un lideratge polític que va relegar el Partit del Congrés a un segon pla. Això, segons diu *Le Monde*, va contribuir a exacerbar els conflictes entre comunitats religioses, especialment entre hindús i musulmans, amb enfrontaments violents que van causar moltes víctimes, especialment l'any 2002, a l'estat de Gujarat.

A partir de l'any 2004 la situació sembla millorar amb la tornada al poder del Partit del Congrés que es defineix com a multiculturalista i secular, que és com es designa a l'Índia l'equitat de l'estat respecte a totes les comunitats. Cita com a exemple que l'actual primer ministre, Manmohan Singh, pertany a la minoria *sikh*, que la presidenta del Parlament és una dona d'àlit (intocable), al mateix temps que la cap de l'estat és també una dona.

L'alternança en el govern l'any 2004, tot i ser una millora, no constitueix una garantia absoluta contra l'exacerbació dels conflictes entre hindús i musulmans ja que darrerament el Partit del Congrés ha utilitzat aquests enfrontaments amb fins electorals.

El que ressalta com a fet molt positiu és el major poder que les castes més baixes van adquirint, sobretot al nord de l'Índia. Aquesta tendència va iniciar-se durant els anys 90 quan les castes altes van rebutjar de manera frontal que el Govern atorgués una quota del 27% de places de funcionaris a les castes inferiors. Això va generar una gran mobilització sense precedents en solidaritat amb els intocables o d'àlits. La irrupció de les castes més baixes a l'escena política del nord de l'Índia obliga ara els grans partits polítics, començant pel del Congrés, a tenir en compte tota aquesta gent que durant tant de temps van descuidar.

El que trobem a faltar en aquest interessant text, com en tants d'altres que parlen de l'Índia és que rarament s'esmenten els adivasis, que moltes vegades han compartit les seves reivindicacions amb els intocables, com ho demostra el fet que l'estat els reserva també un percentatge de llocs de treball a l'administració pública. Els adivasis són els grans desconeguts de l'Índia. Molts de nosaltres coneixíem els intocables però no sabíem res dels adivasis fins que en Fede ens en va començar a parlar als anys 90. Un 16% de la població de l'Índia és d'àlit mentre que un 7% és adivasi.

Aquesta és la gran tasca que tenim a ADA: donar a conèixer amb més profunditat qui són els adivasis, la seva forma de vida, els seus problemes, els seus valors culturals i la seva manera d'entendre el món, sovint molt positiva. En definitiva, com ens diu en Fede, la missió d'ADA es "acompanyar els adivasis".

Cal aprofitar les esclertes que sembla que s'estan obrint a l'Índia cap aquests grups més marginats, potenciant l'educació dels adivasis perquè facin sentir la seva veu, per aconseguir el respecte als seus drets individuals i el seu ple reconeixement com a poble.

En aquest aspecte cal escoltar l'advertència que fa Arundhati Roy, activista política i escriptora índia, autora de *El dios de las pequeñas cosas* (2004). Quan valora el paper que fan les "autèntiques ONG", adverteix del risc que cal evitar: "contribuir a consolidar estructures que només calmen la fúria política i distribueixen com a ajuda o benevolència el que la gent hauria de tenir per dret". Tenint en compte aquesta reflexió continuarem, amb més força si cal, la nostra feina, col·laborant en els projectes de les comunitats adivasis de l'estat de Maharashtra, amb l'ajuda indispensable dels tots els i les col·laboradores de la Fundació ADA.

Nom:
Adreça:
Professió:
E-mail:
Freqüència: Mensual Trimestral Anual Aportació única
Import: €
Forma de pagament:
Per transferència bancària a: CAIXA DE CATALUNYA- 2013 0248 44 0200629785
Per domiciliació bancària:
Titular del compte:
Codi de compte corrent:

Cognoms:
Població:
Telf:
DNI.:

C.P.:
Data naixement:

Banc o Caixa:
Adreça oficina:

Fede Sopeña i Kinny Karlton

Text i fotos: Inés Royo Aspa, Clara Sopeña Falcó i Josep M. Royo Aspa

MAHAD, 9/10/2009

by ines, clara, jose

els adivasis són els habitants originaris de l'Índia. El Govern indi també els anomena Tribus Adivasis o *Scheduled Tribes* (STs). Els termes s'utilitzen a l'hora de concedir-los privilegis constitucionals específics i certa protecció ja que tradicionalment han sofert discriminació. No constitueixen una casta, però en alguns aspectes se'ls compara a la més baixa, la dels *Dalit*.

Dues organitzacions s'encarreguen de la coordinació per tot el país, la *All India Coordinating Forum for Adivasis and Indigenous Peoples* (AIC-FAIP) i la *Indian Confederation of Indigenous and Tribal Peoples*, ambdues a Nova Delhi. A més, hi ha d'altres organitzacions a nivell estatal.

90), amb la qual cosa parlariem de la nació amb més concentració de poblacions indígenes del món. Les tribus estan distribuïdes per tot el país excepte al nord. Diversos analistes parlen de l'existència del cinturó adivasi, que va del nord-est al centre/sud-oest.

La visita té com a destí la comarca o *taluka* de Mahad, (districte de *Rigaid*) a l'Estat de Maharashtra, a uns 150 km al nord de Mumbai, on el Pare Karlton va establir la seva comunitat al 1998. El Pare Dominique Deurajh va ser el seu predecessor i van triar com a nom de la Fundació des de la qual gestionen projectes socioeducatius el de *Jankalyan Trust*, que vol dir en marathi "benestar de la gent".

De les 5.653 comunitats que hi ha a l'Índia, segons C.R. Bijoy (de l'AICFAIP), només 635 estan considerades pròpiament com a Tribus o d'Adivasis. La xifra de STs varia entre les 250 i les 593 tribus. En base als càlculs de NNUU, la població corresponent a les STs s'aproximaria a un 8% de la població de l'Índia (als anys

Ens acompanyen el Pare Federico Sopeña i Eunice, col·laboradora habitual amb les comunitats. Pretenem conèixer més d'apropr la realitat de la gent d'aquestes tribus i valorar l'impacte de les intervencions que s'ha dut a terme per millorar-ne les condicions de vida. Visitem una aldea habitada pels Kadkaris, una de les tribus dels Adivasis, que està en un dels esglaons més baixos de l'índex de desenvolupament i en l'accés a serveis de la comunitat. Són gent sense terra i empobrida, i en alguns casos amb símptomes de malnutrició, i on l'esperança de vida deu ser baixa, a jutjar per l'aspecte físic de la seva població. Estem a Narwan, on s'han construït 36 cases amb l'ajut d'un projecte del pare Karlton i fons del govern.

Les tribus estan distribuïdes per tot el país excepte al nord

L'arribada de vehicles provoca tot un enrenou. Es reparteix un dolç tradicional indi (semblant als nostres panallets) que està fet de llavors, fruits secs i farina d'arròs, els *laddus*, i que també s'utilitza en festes i celebrar de la gent".

by ines, clara jose

by ines, clara jose

sulmana, que va promoure la secessió nacional entre la comunitat musulmana i la hindú. Segons el think tank indi Strategic Foresight Group (SFG), durant els anys 80 els serveis secrets pakistanesos (ISI), amb el suport de països europeus, van promocionar l'aparició d'organitzacions Jihaidistes per a l'expulsió de les tropes soviètiques de l'Afganistan. A dia d'avui, una desena d'aquestes organitzacions encara estan actives en el subcontinent i s'han infiltrat en províncies com Assam, de majoria musulmana.

Pakistan és un país musulmà de gran extensió, amb una gran diversitat ètnica en el seu si, com és el cas del Baluchistan (on viuen sunites, que també trobem a Iran, Pakistan, Afganistan) o de Sindh, que des de la imposició de la sharia a les mans de Zia-ul-haq, ha adoptat una política expansionista amb la promoció de madrasses i mesquites en les àrees frontereres amb Índia i Nepal.

és necessari incloure la societat civil en el procés

D'altra banda, el Kashmir és l'origen de gran part dels recursos hídrics del Pakistan, fet pel qual ja des del 1960, amb el Tractat de l'aigua del riu Indus, s'acordà la cessió d'ús de les seves lleres. Així, les conques del Indus, Jhelum i Chenab pertanyien a Pakistan, mentre que el Ravi, el Beas i el Sutlej a l'Índia. El subministre d'aigua des dels anys 50 ha disminuït un 50%, contribuint a la salinització del subsòl de províncies com Sindh. Les creixents necessitats hidroelèctriques han generat competències entre els estats, sumant un nou element de disputa.

La resolució número 47 del Consell de Seguretat de l'ONU, aprovada el 21 d'abril de 1948, encarregava a una comissió formada per representants indis i pakistanesos que es dirigís al subcontinent indi per tal de facilitar l'organització d'un plebiscit sobre l'estatus del Kashmir. Moltes són les veus que acusen l'Índia de bloquejar el plebiscit des d'aleshores, mentre continua en marxa un procés de negociacions dèbil i maldestre.

Amb el pas del temps la població afectada (Kashmiri, padari, baluchi, hindú, sikh..) ha anat creixent i tothom té un veí, un germà, un cosí o un conegut que ha patit les conseqüències del conflicte. La investigadora Pia Malhotra, del think tank indi Institute of Peace & Conflict Studies, parlava en un article publicat a principis de març de la necessitat d'una solució creativa. Pia Malhotra considera que és necessari incloure la societat civil en el procés. Segons l'autora, és molt important anar més enllà de les negociacions polítiques i fomentar les interaccions entre els habitants del Pakistan i l'Índia per acabar amb els prejudicis "construïts i sostinguts" durant tants anys.

Economia 2010

L'exercici s'inicia el mes d'abril i acaba el 31 de març de 2011, seguint l'esquema de l'any escolar, econòmic i fiscal de les organitzacions a l'Índia. Les escoles obren les seves portes pel nou curs escolar el mes de juliol, a finals del seu estiu, coincidint amb l'arribada de les pluges. Tot un repte per un any de dificultats econòmiques!

La subvenció dels infants en internats varia segons centres, en funció de la possibilitat d'accedir a d'altres fonts de finançament. De mitjana el pressupost per a cada nena és de 100€/any o 10€/mes d'estada a l'internat. Inclourà: allotjament, alimentació, salut, professor per classes de repàs, un parell d'excursions i la festa del dia amb els pares....Coneixes una inversió més bona?

Per poder completar el nou edifici de MAHAD ADA va fer un crèdit, a tornar en tres anys, sense interessos, per un import total de 18.000€, que descomptem trimestralment quan fem la transferència corresponent. El repte és aconseguir que els centres siguin autosuficients. La vaqueria del centre, finançada per ADA, a banda de millorar la nutrició del nens, dona una important empenta per la seva sostenibilitat. Així, quan els centres tenen uns mínims de quantitat de llet és més fàcil aconseguir finançament local. La informació detallada dels projectes la trobareu al web.

Karazgaon	Formacio Professional	135 joves	14344
Khopoli	10 SHG + Internat	25 nens/es	5240
Kolkhe	15 Grups autoajuda, 15 aules de repàs, 15 bhonga-shales		12100
Mahad ***	Vaqueria i internat	110 nens/es	13750
Mangaon	40 Grups autoajuda		8020
Nagar Haveli	Internat	65n	5480
Nandurbar 2	Internat	60n i aula informàtica	6000
Shilonda	Internat	77n	7500
Shirpur	Internat	20n	2000
Tara-Kolad	Salut / Medicina natural		3660
			78094
*** Amortització deute sense interessos Mahad			6000
	TOTAL		72094

Fr Sopeña ha estat una gran inspiració

El Macario Fernandez és des de l'octubre del 2008 el representant d'ADA a l'Índia. Hem volgut conèixer de més a prop el seu recorregut i les seves il·lusions. Amb ell parlem... Podeu trobar l'entrevista ampliada a la nostra web.

On vas néixer?

Vaig néixer a Bombay (actualment, Mumbai) i em van posar el nom de Macario, que prové de la paraula "Macarism" que vol dir "felicitat de la joia dels altres". Molta gent m'anomena "Mac". El meu segon nom és Bosco, del patró Sant Don Bosco.

Quina és la teva formació?

L'educació primària la vaig fer a la St. Anthony's School i l'educació secundària a Gloria D'Souza High School i St. Blaise High School i el batxillerat a St. Xavier's College, una institució dels jesuïtes, i em vaig graduar amb matrícula d'honor en matemàtiques i estadística.

Posteriorment vaig estudiar les carreres d'economia i sociologia a l'Universitat de Mumbai i després vaig fer tres MBA's en direcció operativa, un altre en direcció financera i un altre en direcció de marketing. Després vaig anar als Estats Units a fer el meu doctorat en Direcció Integral a l'Universitat de Missoure i finalment vaig viatjar a Anglaterra a fer un curs de lideratge.

A què et dediques professionalment?

Durant 30 anys he treballat en empreses com a directiu, 20 dels 30 anys ha estat en diversos països de 4 continents, en els camps del marketing, projectes, direcció general, corporativa i estratègica, bàsicament en companyies de productes de consum. És una feina que he simultanejat amb la docència en institu-

cions i universitats de renom com a professor adjunt.

I actualment a què et dediques?

El 30% del meu temps el dedico a tasques de consultoria, un altre 30% a formació donant classes i un altre 30% a treball social amb unes 11 ONG's - fundacions.

Com col·labores amb ADA?

En primer lloc faig de pont entre els membres d'ADA i els directors dels projectes. Faig la coordinació per assegurar que les transferències bancàries es reben i se'n fa l'oportú seguiment comptable. Facilito els formularis de projectes i d'informes periòdics, així com la comptabilització i qualsevol altra tasca administrativa. M'ocupo també de resoldre qualsevol problema amb les transferències. Programo les visites i informo als projectes de les meves properes visites, preparo els informes de les visites i n'informo al membre d'ADA encarregat de cada projecte. Amb els responsables dels projectes debatем els problemes, fem el seguiment i avaluem la consecució dels objectius. Ajudo també a confeccionar els informes i intento treballar en xarxa amb altres ONG's per enriquir el treball de tots i establir

sinèrgies a través de l'aprenentatge comú i la transferència de coneixements.

Què avalues dels projectes?

Operativament es tracta d'entendre la seva forma de treballar i mesurar l'assoliment dels objectius amb els recursos econòmics enviats per ADA i l'infraestructura i els altres recursos personals dels que disposen. S'avalua també l'oportunitat i adequació dels projectes i també es fa el seguiment dels informes i documentació requerida per ADA. Les visites presencials em permeten verificar l'implementació dels projectes. També comparo de forma analítica els projectes d'ADA i els d'altres ONG's i si els projectes d'ADA funcionen intento buscar activitats complementàries i sinó intento fer-los de guia i donar-los eines per a la seva consecució.

Com vas conèixer al Fede?

Vaig conèixer el Pare Sopeña l'any 1980 a Tara, al districte de Raigad. Em va impressionar l'enorme treball que estava fent amb total passió i dedicació cap als adivasis. De fet em va fer sentir culpable i impotent com a persona individual i llavors vaig decidir que m'havia d'involucrar amb ONG's a la ciutat de Bombay. Desafortunadament no hi havia ONG's

amb seu a Bombay que es dediquessin a facilitar ajuda social i econòmica als adivasi. Així que mentrestant, entre els anys 80 i fins al 2005, em vaig associar amb altres ONG's amb les quals el pare Sopeña hi estava involucrat encara que no tinguessin relació amb els adivasis, com per exemple "JNN" que treballava per l'educació no formal amb infants, també "MKSM" per l'ajuda als desemparats, "Creative Handicrafts" per l'autocupació de les dones. El Pare Sopeña ha estat una gran inspiració per a mi, m'ha donat una visió més enriquidora de la vida i també de la vida dels més desfavorits, buscant com poder treballar amb i per ells.

Què en sabies dels adivasis?

En els llibres de l'escola, als mitjans de comunicació llegim i sentim molt poc sobre els adivasis. Normalment se'ls descriu com a pobres, de zones rurals, analfabets, criminals, etc.

Ha canviat la teva visió d'ells?

Gràcies a ADA he tingut l'oportunitat d'interactuar directa i de forma propera amb els adivasis i obtenir un testimoni personal de la seva forma de viure. He pogut observar com podem ajudar-los en el seu desenvolupament i a preservar alhora la seva cultura. He estat testimoni de la seva bondat en conservar el seu entorn, les seves habilitats en el treball al camp, amb els animals, amb

la pesca, amb el seu art (dansa, indumentària, cant), que s'ha traspassat de generació en generació si bé tenen por de perdre-ho ràpidament i per tant cal fer alguna cosa per protegir-los i ajudar-los en el seu desenvolupament.

Què destacaries de la seva cultura?

Personalment, voldria emfatitzar la seva cultura i artesanania, ja que els podria donar un modus vivendi i alhora preservar la seva cultura, ja que són molt hàbils pel que fa a l'artesanania. La comercialització* del seu art els evitaria haver d'emigrar a la recerca de feina i reduiria també l'explotació alhora que els permetria desenvolupar una feina segura i no nociva. El fet d'utilitzar tècniques i materials ecològics podria donar un exemple a aquest món contaminat.

Quins punts en comú hi ha entre la cultura adivasi i la teva?

Només podria identificar com a punts comuns alguns hàbits alimentaris i els seus ingredients.

Com els afecta el sistema de castes?

El sistema de castes juntament amb la discriminació per raça, credo, religió, classe, ocupació, econòmica, d'accés al crèdit, social, legal, política, etc. impacta negativament als adivasis. No hi ha cap discriminació positiva vers ells, estant adversament afectats a tots nivells. Són el grup social més explotat en tots els

sentits de la vida.

Què en penses de les polítiques governamentals?

Les ajudes governamentals només són sobre el paper, però quasi mai s'implementen o ho fan de forma molt minsa. De fet la pròpia auditoria governamental ha reconegut que només el 15% de les ajudes arriben als beneficiaris.

Com es veu la cooperació amb entitats estrangeres a l'Índia?

El 90% dels indis agraeixen la cooperació i associació amb entitats estrangeres, si bé el 10% sense cap tipus de fonament acusen la cooperació estrangera de tenir finalitats de conversió religiosa, explotació, etc. És a més aquest 10% el que es veu afectat amb el desenvolupament dels adivasis, ja que són ells mateixos qui els exploten i els que no tenen interès en el seu desenvolupament.

Quina imatge tenen els beneficiaris dels projectes d'ADA?

Els adivasis beneficiaris del projecte i la resta de gent es pregunten com és que ADA des d'un país tant llunyà com Espanya té sensibilitat cap a la seva realitat i volen ajudar al seu desenvolupament, especialment perquè els indis no són sensibles a la seva problemàtica. Pensen que els membres d'ADA són bona gent que entenen les seves dificultats i problemes. Estan extremadament agraïts per l'ajuda que reben d'ADA.

Els polítics indis ... majoritàriament egoistes, cobdiciosos, corruptes, propensos a l'abús de poder, explotadors, hipòcrites i projecten una falsa imatge vestint robes de lli.

Durant els monzons normalment ... prefereixo sortir de la ciutat i gaudir de la pluja als camps. Mullar-me simplement per divertir-me.

Les millors 5 rupies ... quan era petit a l'escola i tots els companys vam anar d'excursió, costava 5 rupies per alumne. Un dels meus millors amics només tenia dues rupies i per tant no podia venir d'excursió. Li vaig deixar cinc rupies i va poder venir.

La paraula que més m'agrada ... Pyar (Hindi) i Prem (Marathi), ambdues volen dir "amor".

Els rickshaws.... vehicles de tres rodes per a quatre passatgers que reboten, sotraguen, es mouen espasmòdicament, polsegosos, sorollosos, etc. Caldrà avisar a les embarassades de no viatjar-hi excepte si volen tenir un part imprevist en ple asfalt.

60 anys esperant un referèndum

Un territori de poc menys de la meitat de superfície d'Espanya és una de les claus per a l'estabilitat a l'Orient Mitjà. I ho és perquè se'l disputen dos països amb exèrcits forts, amb arsenal nuclear a partir dels 90. Des de 1947, el Kashmir ha estat un focus de tensió que ha determinat les relacions entre l'Índia i el Pakistan. Sembla que el debat sobre si la partició de l'antiga colònia britànica va ser la mesura més adequada ja no té gaire sentit, però sí que és necessari plantejar una solució a un conflicte que continua provocant morts i refugiats.

La partició del territori entre l'Índia i el Pakistan va ser sagrant. Es calcula que hi va haver mig milió de morts i al voltant

de deu milions de refugiats. La regió del Kashmir tenia majoria musulmana, però en aquell moment estava governada per un hindú que llogava el territori als britànics. Segons explica l'analista de la BBC Andrew Whitehead, el Pakistan va encoratjar un aixecament local i després una invasió de líders tribals pakistanesos. El maharajà del Kashmir, Hari Singh, va demanar ajuda a l'Índia, que va bloquejar l'avenç pakistanès.

El president a Espanya del partit que actualment governa el Kashmir pakistanès (Muslim Conference), Suny Raja, considera que tot plegat va ser una "trampa" pactada entre l'Índia i el maharajà del Kashmir. Un dossier de l'Observatori de la Solidaritat de la Universitat de Barcelona afegeix que "els britànics preferien la integració del Kashmir a l'Índia perquè consideraven que ofería més

garanties que Pakistan per salvaguardar la frontera nord de possibles atacs soviètics o xinesos."

La 1ª guerra entre l'Índia i el Pakistan, de l'abril de 1948 al gener de 1949, va finalitzar amb la intervenció de Nacions Unides. Es va traçar una

de la seva demanda es troba el rebuig que la religió divideixi el Kashmir.

Al llarg d'aquests 60 anys, el conflicte ha suposat costos militars, econòmics, educatius, etc. Al 2004, l'Índia va invertir el 2,89% del PIB en el sector militar, i el Pakistan el 5,19%. Tanmateix, ens volem centrar en els costos no tangibles d'aquesta Línia de Control (LoC) de 750km, com són els orfes, les vídues i els 35.000 desplaçats interns que viuen majoritàriament en camps de refugiats en les perifèries urbanes de Jammu (Índia) i Muzaffarabad (Pakistan). Segons l'Institute of Policy Studies (IPS) d'Islamabad, aquests desplaçats no són

reconeguts per l'ACNUR.

L'IPS indica que hi ha 400.000 soldats indis que destacats a la LoC. Per la seva banda, el president de l'Associació de Treballadors Pakistanesos a Barcelona, Javed Ilyas, denuncia la violència que pateix la població del Kashmir indi. Segons Ilyas, l'exèrcit indi compta amb 700.000 efectius a la regió per lluitar contra 10.000 insurgents. Si es planteja un futur identitari per la regió

del Kashmir, hi ha dues opcions: deixar via lliure a l'esclat de violència o bé fomentar la integració en la societat de grups armats i militars.

Un punt d'inflexió en el conflicte identitari és l'escissió de Mohammed Ali Jinnah (que després seria el primer president del Pakistan) del Partit del Congrés. Jinnah va crear la Lliga Mu-

l'Índia va invertir el 2,89% del PIB en el sector militar i el Pakistan el 5,19%

A més dels partidaris de l'annexió del Kashmir a l'Índia o al Pakistan, als anys 80 comencen a sorgir al Kashmir pakistanès moviments que reclamen el territori com un Estat independent, que no formi part ni de l'Índia ni del Pakistan. Segons Mazed Hussain Khan, president a Espanya d'un d'aquests moviments (Jammu Kashmir Liberation Front), a la base

mostra de generositat cap a la divinitat a l'hinduisme.

Els projectes socioeducatius que els jesuïtes duen a terme aquí tenen com a finalitat evitar les migracions en busca de feina, que dificulten la correcta educació dels infants. Treballen com a jornaleros, pescadors, fabricants de maons, etc.

De tornada al despatx del Pare Karlton a Mahad mirem de posar ordre a tot el que hem vist i els demanem a Deepak, al Pare Sopeña i al Pare Karlton l'opinió per comprendre millor la situació real de les comunitats.

Ens expliquen que els canvis constitucionals haurien d'afavorir la integració de les tribus a l'entramat social, per equiparar els drets de tots els ciutadans. El Pare Sopeña diu que es necessiten 75 anys per canviar la situació, que hem de pensar en un procés que durarà una vida sencera i que involucrarà diverses generacions. La idea, reconduir-los al corrent majoritari perquè formin part activa de la presa de decisions que també els afecten.

La idea és reconduir-los al corrent majoritari perquè participin en les decisions

Què en penseu del fet de deixar-los decidir què volen en lloc d'arrastrar-los cap al corrent principal?

Pare Karlton: El problema és que la globalització ha arribat. Els desplaçaments forçosos i les invasions dels boscos i hàbitat natural els ha afectat diametralment i és molt difícil per no dir impossible mantenir-se'n al marge. L'analfabetisme, l'explotació, el no respecte a les seves formes d'organització comunitària tradicional, etc., són fets que els situen en desavantatge.

El Pare Karlton basa la seva missió en el principi de formar a les noves

generacions perquè alguns d'ells tinguin accés a estudis superiors i formació professional, que puguin arribar a ser mecànics, electricistes, fusters, agricultors, etc. Es tracta d'empoderar-los perquè retornin als seus pobles i transmetin aquests aprenentatges a les seves comunitats. La comunitat es configura a partir de la família. No aspiren a viure a la ciutat ni en un pis. Els tribals volen que els seus valors fonamentals siguin respectats i que continuïn sent els de la comunitat. El tribal mai estaria aïllat.

On queda l'empoderament sobre drets civils i polítics perquè assoleixin més quota de representativitat en institucions i governs?

Treballem també amb joves i dones i els facilitem coneixements bàsics sobre els seus drets i privilegis, com ara les cartilles de racionament de menjar. També els eduquem sobre problemàtiques que afronta la comunitat. Perquè no es considerin com a mendicants, els expliquem els seus drets, i quin departament fa què. Un dels èxits de la nostra feina és que hem aconseguit que

dones i tribals participessin en *gramsabah* (una gran trobada on s'exposen els problemes de la comunitat davant dels representants polítics) on fins ara els adivasis no participaven. Això els empodera. El *gramsabah*, per exemple, aporta diners per la millora de les cases. A més, els partits polítics hi juguen un paper molt important. Els tribals necessiten activistes, líders locals que els representin i lluitin pels seus drets. Els estudiants no estan aquí només per estudiar. Si de cada classe surten 5 líders, tot pot canviar.

Federico Sopeña: L'Índia es un dels

by ines, clara i jose

països més rics del món, té molts minerals, però normalment els jaciments es troben en el cinturó adivasi i la divisió de castes i la situació de castes fa que no es permeti als adivasis treure partit d'això que va a parar a les mans d'empresaris. Tot això empitjora amb les Zones Econòmiques Especials (SEZ en les seves sigles en anglès) i la MIDC (Maharashtra Industrial Development Corporation); en lloc d'apropiar-se de la terra dels seus habitants originaris, seria millor comprar els productes als pagesos, la qual cosa contribuiria què es quedessin a les seves terres.

◇ Consulta l'entrevista completa a www.adivasis.org